

פינחס

מתוך ספר לקושי הלכות *

כה"א בקנאו את קנאתי ...

הצדיקה האמת שבכל דור ודור, שהיא בחינת משה, שכל עסקו להעלות משמד לרצון, שעל-ידיה מגיר גרים ומקרב הרחוקים ומעוררם לתשובה, הוא יש לו בכח לקרב כל העולם לעבודתו ותבנה, אך עקר העכוב הוא על-ידי בחינת החולקים והדלטורים שבכל דור, שהם בחינת דתן ואבירם, שעומדים כנגדו בכל פעם ורוצים להעלים אורו של הצדיק האמת בחינת משה, כי בני-אדם הם מונעים גדולים יותר מהיצר הרע ומכל המניעות.

יש בזה כמה בחינות, כי על-פירוב מתלבש הבעל-דבר הקא באיזה זקנים וחסובים, שהם בחינת אנשים פשרים קצת, ומתם כמה מנהיגים וראשים, אבל אין בהם שלמות, והם חולקים על נקדת האמת על-ידי כל זה עקר העכוב מן התשובה, שעל-ידיה עקר עכוב הגאלה.

אבל ואתה מרום לעולם ה"י, כי בכל דור נמצאים אנשי אמת החסים על נפשם ומסתכלים על תכליתם בעין האמת, עד שהם בחינת מקנאי קנאת ה' צבאות, ולובשים קנאה כנגד החולקים הרוצים להעלים אור האמת לגמרי, חס ושלום,

ומתעוררים מעצמם לעשות עבדות קדושות בשביל לגלות אור האמת בעולם, מה שלא נצטוו בהן, וזה נחשב להם לצדקה, שעל-ידיה נכנע מצח הנחש, שרש הסטרא-אחרא, בבחינת פינחס שקנא קנאת ה' צבאות ועמד והרג נשיא שבט מישראל, מה שלא נצטוו על זה בפרוש, כמאמר רבותינו ז"ל: הלכה ואין מורין בן, אף-על-פירכן הוא עשה את שלו ומסר נפשו על זה, ועל-ידיה הצליח מאד לנצח ולהציל את כל ישראל, כמבאר במקרא.

כמו-כן נמצאים בכל דור אנשים פשרים ויראים, שמקבלין ויונקים גם-כן מבחינת פינחס ומשה רבנו עליו השלום, ועל-ידיה זוכין לבטל דעותיהם הרעות של החולקים, עד שיתגלה שקרם ופחזותם לעיני כל, ויתגלה אור האמת של הצדיק האמת בחינת משה, שעל-ידיה יוכו הכל לתשובה שלמה. (הלכות ברכת השחר ה', אותיות צ"א צ"ב וכו' לפי אוצר היראה - מחלוקת, אות ד')

השבת

רבי נחמן אמר

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודסר, זצ"ל

סיפור השבוע

* כוכבי אור, ד' *

משל מווערדא

... שספר רבנו ז"ל, שאיש אחד נסע עם בעל עגלה (לבערלין או שאר עירות הגדולות).

והאיש הלך לעשות צרכיו, ונשאר הבעל עגלה ששמו יוואן (המגשם, בלי הרגש) עם העגלה באמצע השוק.

והלך אליו איש חיל [שוטר] ושאלו מדוע עומד שם, ואמר לו ווערדא [מי כאן]. והוא חושב ששואלו את שמו ואמר לו יוואן, והוא מכה אותו ואומר ווערדא, והוא צועק יוואן, והוא מכה אותו וצועק ווערדא עד שלקחו עם העגלה לאיזה רחוב מן הצד.

וכשבא האיש חפשו עד שמצאו, ואומר לו יוואן וכו', הוא עונה לו בלחש ובפחד אל תאמר יוואן אלא ווערדא, וכיין שיצא מהעיר הוא אומר לו עכשו אתה יכול לקרא אותי יוואן.

שם נקרא ווערדא ושם נקרא יוואן.

וסיים רבנו ז"ל: בא מיר איז ווערדא [אצלי הוא ווערדא], כלומר "מי הוא" שיודע פחיתותו וגם נדפך הגוף (היוואן) ונקרא בבחינת מי ומה ווערדא אין מען גייט ארויס פין מיר איז ווידער יוואן [וכשיוצאים ממני חוזר להיות יוואן]. החמר הוא חמר.

כז"ח איש אשר רוח בו ...

עקר המחלקת הוא מחלקת היצר הרע, שחולק על האדם ורוצה להורידו לשאול תחתיות חס ושלום, ועקר היצר הרע הוא בחינת חקירות וכפירות, שהם בחינת מחלקת, בחינת חלק לבס, ומשם נמשכין כל המחלוקות שבעולם, שכלם באים מבחינת מחלקת היצר הרע, ששרשו בפירות, פגם הרצון.

כי באמת המחלקת

הוא פגם הרצון, כי עקר המחלקת הוא בין הרצונות, שזה רוצה כך וזה רוצה להפך, ומחמת זה נעשה מחלקת חס ושלום.

לעל-כן עקר השלום

הוא על-ידי הצדיק הדור הגדול במעלה, שהוא בחינת משה, שנשמתו מבחינת רעוא דרעוין, רצון שברצונות, שהוא יודע רצון כל אחד ואחד מהיכן נמשך בשרשו.

לעל-כן הוא איש אשר רוח בו, שיודע להלך נגד רוחו של כל אחד ואחד, כי יודע לקשר וליחד רוחו ורצונו של כל אחד ואחד בשרש הרצון, ושם מיחד ומקשר כלם ברצון אחד העליון, ואז נמשך אהבה ושלום גדול ונפלא ביניהם, מאחר שכלם בדעותיהם ורצונותיהם המשנות מקשרים ומיחדים ברצון אחד העליון, שאין בו שום שנוי, ושם פלו אחד וכלו שלום, כי הכל נכלל באחד. (הלכות שומר-שכר - הלכה ב', אות י' לפי אוצר היראה - מחלוקת, אות נ"ג)

אומן ראש השנה !!!

איז זא יאזי

לעילוי נשמת

ר' שמעון בן מאיר ז"ל

כ' תמוז

ת.נ.צ.ב.ה.

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"מ ב"ס)

טוב להגיד ולשיר נ נח נחמן נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

קורא יקר

העלון המושקע שאתה קורא מופץ כל שבת, בכ-1500 בתי כנסת, ועושה פעולות נפלאות, בקירוב וחיוזוק אמונת העם היהודי, קרוב ל-30 שנה.

ידוע עד כמה דיבור אחד מהרבי רבנו נחמן זצ"ל

מסוגל לחזק, לשמח ולעזור לכל אדם, בכל זמן ובכל מצב.

השאיפה הגדולה שלנו היא להגדיל את כמות העלונים השבועית, למרות ההוצאות המצטברות, כדי להענות לביקוש הגובר!

לכן, אנו פונים היום לכל אחד ואחד:

תרמו נא לפי יכולתכם

ותזכו מיד לשותפות בהפצה הנדירה הזו, לפרסום וחיוזוק אור רבנו זצ"ל, בארץ ובעולם.

ניתן לתרום במכשירי "קהילות", "השבת של רבי נחמן מברסלב"

או בטלפון 054.8429006 זריזין מקדימין למצוות

זראות באב"י הנחל

= מועדי ה' - שבת (חלק ב') =

... ר' ישראל אמר, שאכילת קוגל בשבת הוא רפואה. (מובא בשלחן ערוך שפשיטדה (קוגל) מרמו על מן, ומן הוא בחינת לחם משנה, פידוע, ומוכן בלקוטי מוהר"ן נ"ח שלחם משנה ממשיך רפואת הנפש ורפואת הגוף, רמז).

הנה מבקש להגיש את הקוגל דוקא חם, כמו הדגים והבשר שרצה שיהיו דוקא חמים. גם הדגים של סעודה שלישית.

אחד החברים הלך פעם לטבל במקוה בשבת בבקר, וספר לר' ישראל, שהמים היו כה חמים עד שלא היה מסגל להכנס. אמר לו ר' ישראל שאסור לטבל במים חמים בשבת, והוסיף: "פושרים מתר, העקר לא חם". ואחד שאל מה לעשות אם אין מקוה אחר, השיב ר' ישראל בגערה שלא טובלים במים חמים בשבת. ועין היטב בשלחן ערוך ובאחרונים שמתר לטבל במקוה חם רק בבין השמשות וכו'. (ק"ץ תשנ"ב, בוקרו של שבת - מבשרת)

בילולי שבתות, לפעמים היו החברים מזדרזים באכילה על-מנת לישן מקדם ולקום חצות, ולפעמים היו שרים אתו הרבה זמן, לנסות לזכות לשמחת השבת.

פעם באומן שרו אתו החברים בשבת בזמן שנת הצהרים, וכשהחסידיים התלוננו שזה מפריע, אמר ר' ישראל שלא באנו לאומן בשביל לישן, ומי שהוא עיף בצהרים, יכול לישן חצי שעה (שבת שובה תשנ"א - אומן).

אמנם בשבועות במהלך היום, שאל היכן אחד ממשמשויו, וכשאמרו לו שהוא ישן, אמר שבודאי צריך לנוח, כמרמו שצריכים לשמר על השנה על מנת לעבד את השם יתברך בהתחדשות המחין (שבועות תשנ"ד - פ. זאב).

פעם בבני ברק, ר' ישראל שר בחוץ בצהרים, וכשהשכנים העירו ששבת מנוחה, הוא השיב: "המנוחה זה התורה". שנופה להתעורר מהשנה ...

הקדושה לבד, כמו שפתוב, צדיק אכל לשבע נפשו. ותעורנו שתהיה אכילתנו בקדשה גדולה כל כך, עד שנופה להשביע בצחצחות נפשנו להתענג על יהוה, לשבע ולהתענג באורות הצחצחות העליונות, ונופה לחוות בנעם יהוה ולבקר בהיכלו.

ויקים בנו מקרא שפתוב, ונחך יהנה תמיד והשביע בצחצחות נפשך. עד שנופה לצחצח נפשנו ורוחנו ונשמותנו תמיד בשבע-הצחצחות העליונות, ועל-ידיה ימשך עלינו תמיד תבונות והשגות חדשות, עד אשר יהיה לנו כח לחתר ולשאב ולדלות מים עמוקים שמהם גדלה האמונה הקדושה, שהם עצות טובות ושלמות.

וננופה לגלות ולהאיר עלינו ועל כל ישראל עצות טובות, עצות עמוקות, עצות נפלאות, פלאי פלאות, הנמשכין מעמקי עמקים, עצות שלמות ונכונות אמתיות ישרות וברורות, עצות קדושות שאי אפשר להפרן ולסותרן בשום אופן בעולם, באפן שנופה לעורר ולגדל על ידם האמונה הקדושה:

ובכן תזכנו ברחמיך הרבים, ותעורנו ותושיענו שיהיו כל המאכלים ומשקאות שלנו מאכלים מבררים צחים ונפים בלי שום סיג ופסלת כלל, ולא יתערב באכילתנו שום תערובות מאחיות השדים כלל. ותתן לנו כח ועז ותעצמות לחזק את המלאך, ותעזר לנו שנופה להיות בשמחה תמיד, ונתגבר ונתאמץ בכל עז וכן וגבורה להיות אך שמח תמיד.

תאנות אכילה היא אחת משלש תאנות שפוגמין ומפסדין היראה שבלב. ועל-ידי שמקבלין חג-הסכות כראוי, על-ידיה נמשך דעת לתקן תאנות אכילה, ואז זוכה ליראה ולתפלה וכו' (לקוטי מוהר"ן תנינא, סימן א'; עיין יראה אות יט כ' כא).

... ותזכנו לקבל חג הפסח בקדשה גדולה זמן חרותנו, ועל-ידיה ננופה להמשיך מח ודעת לשבר תאנות ממון. ובזכות קדשת חג השבועות תזכנו להמשיך מח ודעת לשבר תאנות המשגל. ובזכות קדשת חג הסכות חג האסיף תזכנו להמשיך מח ודעת לשבר תאנות אכילה: (לקוטי תפילות ב' - מתוך תפילה א')

לפעמים על ידי המאכלים שאוכלים נתקלקל החלום, בבחינת חלום על-ידי שד, חס ושלום, ויכולים לבוא על-ידיה לטמאת קרי, חס ושלום. והתקון לזה הוא שמחה, להתחזק להיות בשמחה תמיד (שם ה).

... ותזכנו לאכל בקדשה ובטהרה גדולה, ונאכל לבד לקיום גופנו ונמעט תאנות טבענו. ונופה להסתפק במעט אכילה, ונהיה נכללים בכלל הצדיקים האוכלים לשבע נפשם

ותהיה אכילתנו בשמחה גדולה ובקדשה ובטהרה גדולה, ויקים בנו מקרא שפתוב, לך אכל בשמחה את לחמך ושתה בלב-טוב יינך כי כבר רצה האלקים את מעשיך. עד שנופה על-ידי השמחה והחדוה לחזק את המלאך, ויתחזקו המלאכים הקדושים בכח גדול על-ידי תקף שמחתנו, וימשיכו לנו שפע טובה ופרנסה טובה, מאכל ומשקה מבררים בלי שום אחיות סטרא אחרת כלל, ולא יתנו להסטרא אחרת והשדים לינק מהשפע הנמשכת לנו כלל, ולא תתעבב השפע אצלם כלל רק דרך מעבר לבד, ולא יינקו מהשפע רק כדי חיותם בצמצום גדול.

ותמשיך ברחמיך כל השפע לעמך ישראל הקדוש, ולא ישלטו בה ידי זרים. ונופה להיות בשמחה תמיד, ובשמחתנו לא יתערב זר. ותעורנו בכל עת להתחזק תמיד בשמחה וחדוה גדולה, עד שנופה על-ידי השמחה להנצל מטמאת קרי חס ושלום, הבאה על-ידי עצבות ומרה שחורה חס ושלום. (לקוטי תפילות ב' - מתוך תפילה ה')

שבת שלום, וכל הימים

